

Al- ‘Ahd al-ġadīd li-rabbīnā Jasū’ al-Masīḥ

Edente Thoma Erpenio

Erpenius, Thomas

obtreclatores quoscunque, amplis-
simi vestri nominis praesidio tuea-
mini etiam atque etiam rogo.

Deus Opt. Max. Illustrissimi
Amplissimique viri vos quam
diutissime servet incolumes.

Leidæ, Calendis Septembris,
anni a nato Messia c1515cxvi.

novum, & Christiano haëtenus orbi
nondum visum, atq; à viris multis
pijs, & eruditis diu desideratum,
non potui non, Illustrissimi Domini,
vestro nomini consecrare; tum quod
è vestra id prodeat Academia,
expressum è Nobilissimo Bibliothecæ
vestræ codice manu scripto, tum
quod nefas esse duxerim sacras hasce
Typographiæ meæ, ad Literarum
Orientalium promotionem, &
Academiæ vestræ illustrationem
institutæ primitias, ijs non dedi-
care, quorum in fovenda pietate,
& promovenda omni literatura
studium jam toto terrarum orbe fa-
ctum est celeberrimum. Vos hoc
qualecunque munusculum meum,
Amplissimi Proceres, ut æqui bo-
nique consulatis, meamque huic
editioni impensam operam adversus
(**2) obtrecta-

sionis & antiquitatem, & fidelitatem, Theologis omnibus non minus futurus utilis, quam nobilis illa Syriaca editio, quæ Viennæ Austriæ primum, sexaginta abhinc annis, auspicijs Ferdinandi Rom. Imp. & studio viri Clarissimi Iohannis Alberti VVidmanstadij, cum magno Christianorum applausu, in lucem prodijt. Quanta autem fide versio hæc sit facta, quæq; ejus futura sit utilitas linguæ Arabicæ periti facile agnoscent, si vel paucas tantū paginas attente perlegerint, linguæ vero ignaris abunde etiam innotescet cum eam in Latinum sermonem ad verbū a me traductam & necessarijs notis illustratam evulgavero, quod brevi, favente Deo, futurum quoque est, eadem qua hæc editio prodit forma. Cæterum opus hoc
21001 (*) novum,

parare Orientalem. Ejus non ita
pridem rude in lucem edidi specimen
Locmani Apologos: nunc verò ju-
stas do primitias SACROSANCTVM
D. N. IESV CHRISTI TESTA-
MENTVM, multis abhinc seculis
in Arabum sermonem conversum.
Nam etsi non desint mihi præstantes
libri ab ipsis Orientalibus conscripti,
neq; ex alijs linguis traducti, à qui-
bus auspiciari potuissem; multis tamen
& gravibus de causis visum mihi
fuit à sacris hisce initium facere:
certus quoq; complurium virorum
doctorum indicijs, eam rem &
Theologiæ, atque pietatis, & Ara-
bismi studiosis multo gratissimam
fore. Est enim liber hic ob linguæ
nitorem, & facilitatem, non solum
cum primis ad eam linguam discen-
dam idoneus, verum etiam ob ver-
sionis

prehensam potest recludere: ut nihil
interim dicam de plurimis veterum
Græcorum & Latinorum præstan-
tissimis libris, quos apud nos studio-
rum contemptus & temporum inju-
ria sustulerunt, apud Arabes felix re-
rum successus & literarum cultura
intergrus in sermonem Arabicum
tractatos conservarunt. Cum itaq;
in animum induxissem meum studia
Orientalia, non viva solum voce, in
celeberrima vestra Academia; sed
editis etiam in lucē libris, tum ipsorū
Orientalium, tum meis, in universo
orbe Christiano totis viribus promo-
vere; neq; Typographus mihi sup-
peteret necessarijs ad eam rem litera-
rum formulis instructus, coactus fui
rem supra modum arduam, & ma-
gnæ impensæ aggredi, atq; Typo-
graphiam, in hunc solum finem, mihi
parare

nem & felicitatem pervenerit, ut
hac in parte, mea quidem senten-
tia, nihil habeat quod veteri Græ-
ciæ & Latio invideat. Atq; hæc,
Viri Nobilissimi, causa est cur ego
pro virili mea linguas etiam Orientales
& discere & docere alios studeam:
certus quippe earum culturam felici-
tati huic nostræ haud exiguam ac-
cessionem facturam esse. Nam ut de
Hebræa, quæ jam pridem satis feli-
citer, à summis ingenijs, non sine
magno orbis Christiani bono, excoli
est cœpta, & alijs etiam Orientali-
bus taceam; sola Arabica totius
Asiæ & Africæ sapientiam, pluri-
bus etiam quam Græci & Latini
habent voluminibus, septingentorum
annorum spatio, quo studia apud Sar-
racenos, regnante apud Christianos
barbarie, floruerunt, conscriptis, com-
prehen-

disciplinarum omnium, atq; artium
quæ monumentis magnorum inge-
niorum sunt proditæ, necesse est ut
ignoratio linguarum veluti ostia
disciplinarū, quæ ijs comprehensæ
sunt atq; consignatæ, claudat, no-
titia verò aperiat, atque aditum ad
eas facilem præbeat. Luculentissi-
mum ejus rei exemplum superius
nobis exhibuit seculum, quo discus-
sis, a magno vestro Erasmo, Gul-
jelmo Budeo alijsq; viris eruditis,
æterna memoria & laude dignissi-
mis, linguae Latinae, & Græcæ te-
nebris, incredibile dictu est quan-
ta ilico scientijs omnibus & disci-
plinis lux affulserit. Latina utique
& Græcæ linguae cultoribus illis &
promotoribus debemus, quod seculum
hoc nostrum in omni scientiarum
& artium genere ad eam perfectio-
nem

ILLVSTRISSIMIS
HOLLANDIAE
ORDINIBVS

THOMAS ERPENIVS.

OGITANTI mihi,
Nobilissimi atque
Amplissimi Patres,
quæ potissimū causa
fuerit cur superiori-
bus aliquot seculis tantus ubique in
orbe Christiano scientiarū omnium
atq; artium viguerit neglectus, &
tantis veterum omnium sapientia
fuerit circumfusa tenebris; compe-
rio barbariem eam fuisse, & lin-
guarum nobiliorum contemptum
atq; ignorationem. Etenim cum,
vti præclare ait doctissimus Lu-
dovicus Vives, linguæ fores sint
(* 3) disci=